

Морето в мен

Морето... нежно и спокойно, с толкова хубав мирис. Пясъкът - златен и топъл, със следите, оставащи от вълните. Дъното, покрито с миди, камъни и водорасли, толкова пъстро и красиво. Безброй миди, коя от коя по - хубава. Риби, най-различни видове, проблясват през водата. В далечината се виждат делфини, които радостно скачат. Скалите, сребристи от отрязяващите се лъчи на слънцето. Деца строят пясъчни замъци и се веселят във водата.

Това е моето море и моят свят, моят живот и моето настроение.

Морето е толкова възхитително. Родените далеч от него не биха могли да усетят неговата магия. Те идват на почивка, идват да се забавляват и да изживеят прекрасни мигове. За мен морето не е само мимолетно изживяване и поредна снимка в моя албум.

Моето море е стихия, приключение, размисъл, мечта...

Когато съм в него, попадам в друг свят, свят, изпълнен с много загадки и тайни. Когато съм във водата, усещам емоции и вълнения в себе си. За мен това чувство е прекрасно, то ме отвежда в минали светове, при митични същества и герои, разказва ми легенди, зарежда ме и ме прави част от своята магия.

Катеренето по скалите и скачането във водата ми дават усещането за свобода – затварям очите си и не мисля за нищо. Имам чувството, че летя в небето. Отворям очи и магията е реалност – пред мен се разкрива свят, пълен с красота.

Доплувам до брега и тръгвам по пясъка, а водата след мен отмива стъпките ми, сякаш морето иска да запази нашият вълнуващ и емоционален спомен в тайна.

Морето е като човека - бурно, но и спокойно, весело, но и мрачно. Изляза ли от водата, аз все още съм изпълнена с вълнения, сядам на пясъка и гледам водата с усмивка. Когато съм при морето, сякаш времето спира.

Всяко лято аз се връщам на плажа, създавам нови спомени, а морето ги запечатва завинаги.

Морето е една безкрайна бездна, пълна с мистерия. Като влезеш в него всичко спира, попадаш в друг свят, а вълните те отнасят на различни посоки, пълни със загадки и красота. Гмуркаш се все по-дълбоко и по-дълбоко, за да разкриеш всички негови тайни. Не искаш да излезеш от водата, защото те првлеча с нейната загадъчност. Губиш представа за времето. Ти си сам с морето и това е достатъчно. Сам можеш да се докоснеш до всичко.

Усещането от сблъсъка с вълните е толкова приятно... След това се рееш във водата като птица във въздуха. Когато сънуваш морето, не искаш да се събудиш, искаш сънят ти да продължи и още дълго да останеш в този приказен свят.

Морето е лек за душата. Когато си натоварен, винаги можеш да отидеш на брега и да се отпуснеш. Да гледаш безкайната морска шир и да забравиш за всичките си проблеми.

Можеш да лежиш със затворени очи, да мечтаеш и да се изолираш напълно от света. Морето те разделя от реалността.

Всички се възхищават на морето през лятото и по-трудно си представят зимното море. През зимата морето е различно. То е пак моето море, но е по-страховито и по-сурово, по-яростно и студено. Със своята ледена красота то ни напомня колко сме малки и крехки, песъчинки в голямото море, наречено живот. От нас зависи дали ще видим фара, или ще се разбием в скалите.